तस्य स्पर्शनमात्रेण भेकः प्राणैर्विमुच्यते। एकस्यास्य प्रसादेन कृत्स्नां शास्ति महीं नृपः २४। यदाऽश्वखुरसङ्काशमङ्गं भूमिस्तु निर्मला। अश्वाङ्गमिति तं विद्यात् खड्गं परमदुर्लभम्। तस्य संयोगमात्रेण वाजीमन्दोऽपि धावति। तस्य क्षालनतोयेन हयानां रोगनाशनम्। एतत्क्षते भृशं मूर्च्छा दाहश्च भ्रम एव च २५। मयूरपिच्छसदृशमङ्गं भूमिः सितेतरा। बर्हाङ्गमिति तं विद्यात्तत्क्षते वान्तिरिष्यते। सर्पाणामिह सर्वेषामस्य स्पर्शासहिष्णुता। एतदेव नृपतिभिर्भाग्यैः कुत्रापि लभ्यते २६। भूमिरञ्जनसङ्काशा धारा चास्य सिता भवेत्। अञ्जनाख्यमिदं प्रायः सर्वदैवोपलभ्यते"। लौहप्रदीपे "धारा शुभ्रा भवेद्यस्य भूमिः कज्जलसन्निभा। कृष्णमङ्गैश्चितं वापि विद्यात् कज्जलवज्रकम्। मधुवर्णसमा भूमिरङ्गं वा मधुबिन्दुवत्। क्षौद्राख्यमिति जानीयात् जयलक्ष्मीयशःप्रदम्"। शार्ङ्गधरीये "निम्नकक्षो भवेद् यत्र रात्रिन्दिवविलेपितः। मधुरो मधुवर्णाभः स खड्गो देववल्लभः। विशेषाच्चात्र रज्यन्ति सततं मक्षिकादयः"। "आसीमकोणिका यस्य क्षुद्राङ्गं कुण्डलीकृतम्। क्षुद्रवज्रकनामानं प्राह नागार्जुनो मुनिः। इदं कुण्डलवज्रञ्च प्राह लौहार्णवे मुनिः। अस्य क्षतेषु बलवान् दाहो मदविशेषितः २९। यदङ्गं मक्षिकाकारं भूमिश्चैव सिताऽसिता। स्नेहं शुष्यति चैवात्र मक्षिकाङ्गं तमादिशेत् ३०। अङ्गं यदा तुषाकारं या च भूमिः सिताऽसिता। तुषवज्रमिदं ख्यातं प्राह नागार्जुनो मुनिः ३१। अङ्गं यवफलाकारं भूमिः कृष्णा सिता तथा। यवाङ्गमिति तं विद्यात्तत्स्पर्शे कण्डुसम्भवः। एष खड्गाधमस्त्याज्यो यदीच्छेद्भूतिमात्मनः ३२। अङ्गं व्रीहिप्रसूनाभं भूमिर्धूम्रा क्षते ऽतिरुक्। तद्व्रीहिवज्रं जानीयाच्छत्रूणां भयवर्द्धनम् ३३। अतसीफलसङ्काशमङ्गं भूमिः सिताऽसिता। अतसीवज्रमाहुस्तं तत्क्षते शिरसोरुजा ३४। यदा सर्षपबीजाभमङ्गं भूमिः सिताऽसिता। खरधारः खरस्पर्शः सर्षपाङ्गः सदुर्लभः ३५। सिंह्याकारं भवेद्यस्य भूमिर्यस्य सिताऽसिता। सिंहीवज्रन्तु तद्विद्यात्तत्क्षते प्रलपेन्नरः। एतद्धावनतोयेन कासरोगापनाशनम् ३६। अङ्गं तण्डुलसङ्काशं भूमिर्धूम्रा सिताऽसिता। तण्डुलाङ्गमिमं विद्याद्यशःश्रीबलवर्द्धनम्। एतत्पर्युषितं तोयं तण्डुलोदकसन्निभम्। अस्य प्रभावान्मनुजोभ्रष्टां हि लभते श्रियम् ३७। अङ्गञ्चेद्गोक्षुराकारं भूमिराघातनिःसहा। खड्गाधममिदं विद्याद्गोवज्रं नाम नामतः ३८। स्थूला दीर्घाः सिराः कृष्णा भूमिश्चैव सिताऽसिता। सिराङ्गमिति तं ब्रूयादेनं खड्गाधमं बुधाः ३९। शिवलिङ्गाकृतिश्चाङ्गे धारा चैव सिताऽथवा। शिवाङ्गमिति तं ब्रूयाच्छत्रूपक्षनिसूदनम् ४०। यदा व्याघ्रनखाकारमङ्गं भूमिस्तु पिङ्गला। नखवज्रमिदं विद्यात् तत्क्षते श्वयथुर्भवेत्। एतदामिषसंस्पर्शात् प्रविशेत् स्वयमेव हि ४१। ग्राहपुच्छोपमन्त्वङ्गं भूमिर्धूम्रा खराकृतिः। ग्राहाङ्गमिति जानीयाच्छत्रुवंशोपनाशनम्। अस्य स्पर्शनमात्रेण जीवन्मत्स्या जहत्यसून् ४२। यदा मनुजनेत्राभमङ्गं भूमिः सिताऽसिता। नेत्राङ्गमिति जानीयात् संग्रामे विजयप्रदम्। एतद्धावनतोयेन नूनमन्धोऽपि पश्यति ४३। अङ्गं केशसमं यस्य भूमिर्धूम्रा सिताऽसिता। केशाङ्गमिति जानीयात् क्लेशदुःखभयापहम् ४४। निरङ्गं स्थूलप्रकृतिमुपलाङ्गं विदुर्बुधाः। एतद्धि प्रायशो लोके दृश्यते द्विजसत्तम"। ४५। पद्मपुराणे "निरङ्गा निशिता धारा शाणे वह्निं वमत्यपि। द्रोणीवज्रमिदं ज्ञेयं पृथिव्यां नातिदुर्लभम् ४६। अङ्गं काकपदाकारं भूमिराघातनिःसहा। एष खड्गाधमस्त्याज्यो काकाक्षो भूतिमिच्छता ४७। यदा कपालमङ्गेषु दृश्यते स्पर्शतः खरम्। एतद्धि दुःखजनकं कपालाङ्गं बुधस्त्यजेत् ४८। तन्वी पत्रा बलीतुल्या सुवर्णाङ्गाऽसिपुत्रिका। पत्रवज्रकमाहुस्तमायुर्वेदविदो जनाः"। लौहार्णवे "सुपर्णसन्निभा भूमिरङ्गं कालं प्रतीयते। तत् पत्रवज्रं काकस्य सुपर्णमुपजायते ४९। तुवरीदलसङ्काशमङ्गं यस्मिन् प्रतीयते। तुवरीवज्रमाहुस्तं तत्क्षते शिरसो भ्रमः। एष खड्गाधमस्त्याज्यो यदीच्छेज्जीवनं निजम् ५०। बिम्बीदलसमा भूमिरङ्गं बिम्बीफलोपमम्। बिम्बीवज्रन्तु तद्विद्यात्तज्जलं तिक्तमुच्यते। पित्तश्लेष्मविकाराणां प्रशमाय प्रयुज्यते ५१। प्रियङ्गुसदृशन्त्वङ्गं भूमिश्च कपिलाकृतिः। फलीवज्रमिदं प्रोक्तं शाणे धूम्रं वमत्यपि ५२। अङ्गं सर्षपपुष्पाभं भूमिश्चैव सिताऽसिता। एतत् सर्षपवज्रं स्यात् शाणे वह्निं वमत्यपि।